

A Guinness hazájában Guinness rekordok nélkül

Sosem gondolkodtam azon, hogy miért pont Guinness rekord a Guinness rekord, honnan ered ez az elnevezés, amíg el nem juthattam a Guinness sör hazájába, Írországba. Már a Guinness története miatt is érdekes lett volna ide utaznom, de ennél sokkal több élmény, tapasztalat és tudás került a birtokomba a Dublinban töltött két hét során.

Július elején az Erasmus+ KA-1-es Tempus Közalapítványnál elnyert pályázat jóvoltából 2 hetes angol nyelvtanfolyamon vettem részt. Minden délelőtt 9-12 óráig ültem az iskolapadban, mint minden rendes diák, és aktívan részt vettem az órákon. Tanárain (kollégáim!) igen változatos módszerekkel, sok játékos feladattal izgalmas és hasznos órákon gyakoroltatták velünk az angol nyelvet, kiemelt figyelmet fordítva a kommunikációra. Az első héten csupa fiatal 18-20 év körüli

osztálytárssal dolgozhattam, akik a világ több tájáról, Japántól kezdve Olasz, Spanyol, Németországon át érkeztek.

Jó volt látni és hallani őket, hogy milyen tájékozottak, lelkesek, motiváltak és nem csak az órákon, de a szabad idejükben is együtt töltik napjaikat.

Az első héten délután még kiegészültek a nyelvóráim testnevelő tanároknak szervezett programokkal is.

Megismerkedtünk a szakmai angol nyelvvel, az ír labdajátékokkal az ottani és a csoportban lévő kollégák (több országból érkeztek) testnevelés tanításának módszereivel, lehetőségeivel. Ír táncoltunk,

hurlingeztünk és eközben sokat nevettünk, vidáman, szórakozva tanultunk.

Szerencsére itt már én is találtam barátokat, akikkel a délutáni, esti programjaimat megoszthattam. A zsúfolt első hét után a második egy kicsit lazább volt. Talán az angol nyelvhez is hozzászoktam, és csak délelőttként tanultam angolul. Délutánként azt a célt tűztem ki magam elé, hogy minél jobban megismerjem Dublint és az Íreket (egy kis ízelítőt kaphatsz, ha megnézed a Szökőhév című filmet).

Ellátogattam a múzeumokba, megismertem a vikingek történetét és életét, az egyik leghíresebb egyetem, a Trinity College épületegyüttesét. Jártam színházban, ahol elbűvölt az ír

táncsoport előadása. Hétfvégén a helyi utazási irodák jóvoltából távolabbi vidékeket is felkerestem. Elutaztam a híres Moher sziklákhöz és megcsodáltam a „Wild Atlantic

Way” titkait. Írország természeti szépsége magával ragadott, tudom még vissza kell ide térnem, és felkeresnem a számtalan csodát, ami most kimaradt.

Ha Dublinban jársz be kell térned egy pubba, és meg kell kóstolnod a Guinnessst. Ez a sör összeforrt az országgal és Dublinnal. Jelképe a hárfa, ami egyben az ország szimbólumává is vált. A Guinness sör csapolása különleges ismereteket igényel. A „Tökéletes Pint”-et száraz, megdöntött pohárba kezdjük csapolni, körülbelül $\frac{3}{4}$ -ig töltjük meg. Ezt követően a poharat letesszük és pihenni hagyjuk, amíg a benne lévő sör a habtól letisztul. Az előírt várakozási idő 119,5!!! másodperc. A habot ezután külön tesszük a sör tetejére, amely hófehér. Az igazi Guinness sörivó csak az így kicsapolt sört fogadja el! A gyártási folyamat során nitrogén-széndioxid gázkeveréket adnak hozzá, melynek hab molekulái sokkal kisebbek, mint a szénsav gázé, ez okozza a krémszerű, tartós habkoronát.

Bár Guinness rekordot sörivásból nem döntöttem, de ezt is megtanultam a Guinness múzeumban, ahol „tudományosan” csapolhattam magamnak egy pint sört és rekord mennyiségű élménnyel, tudással gazdagodtam a 2 hét alatt.

Egészségetekre!